

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι,
Αγαπητά μέλη του ακαδημαϊκού και διοικητικού προσωπικού,
Αγαπητές συμφοιτήτριες,
Αγαπητοί συμφοιτητές,
Αγαπητοί γονείς και φίλοι,

Με μεγάλη χαρά σας καλωσορίζω και εγώ με τη σειρά μου στην αποψινή Τελετή Αποφοίτησης των Μεταπτυχιακών Φοιτητών του Πανεπιστημίου Κύπρου. Η σημερινή μέρα είναι σηµαδιακή για όλους εµάς που αποφοιτούµε σήµερα, καθώς µια µεγάλη πορεία φτάνει στο τέλος της. Μια πορεία που επεφύλασσε πολλές εκπλήξεις και σκαμπανεβάσµατα για όλους. Υπήρξαν οι ευχάριστες στιγµές, οι επιτυχίες, η περηφάνια για τα προσωπικά και οµαδικά επιτεύγµατα του καθενός από µας. Όµως, παράλληλα, υπήρξαν και οι δύσκολες στιγµές, το άγχος, η πίεση και πολλές φορές η αµφισβήτηση αν τελικά ο στόχος θα πραγµατοποιηθεί...

Απόφοιτοι του 2013, είµαστε απόψε εδώ γιατί ο στόχος πραγµατοποιήθηκε! Μπορεί επιτυχία για τον καθένα από µας να σηµαίνει κάτι διαφορετικό, όµως απόψε είµαστε όλοι κερδισµένοι αφού ένας από τους προσωπικούς µας στόχους έχει επιτευχθεί. Αναπολώντας τα όσα ζήσαµε µέσα σε αυτά τα δύο χρόνια σπουδών, οφείλουµε να θυµόµαστε µόνο τις εµπειρίες που κερδίσαµε, γιατί το Πανεπιστήµιο Κύπρου µας προσέφερε πολλά

Κανείς δεν µπορεί να αµφισβητήσει το υψηλό επίπεδο γνώσεων που προσφέρει αυτό το ίδρυµα εκπαίδευσης, τις ακαδηµαϊκές, αλλά και πρακτικές δεξιότητες που αναπτύσσει στους φοιτητές του, όπως και τις ηθικές αξίες που φροντίζει να µεταλαµπαδεύει στον κάθε φοιτητή. Και όλα αυτά, για να δηµιουργήσει ολοκληρωµένες προσωπικότητες, πολίτες κριτικά σκεπτόµενους, νέους που θα χρησιµοποιήσουν και θα εφαρµόσουν τα όσα κέρδισαν, στην καινούρια ζωή έξω από το Πανεπιστήµιο.

Για τον λόγο αυτό οφείλουµε ένα τεράστιο ευχαριστώ σε όλα τα µέλη του ακαδηµαϊκού προσωπικού, για όσα µας πρόσφεραν, καθώς και για τη συνεχή στήριξη που µας παρείχαν καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών µας. Στο σηµείο αυτό δεν θα µπορούσα να µην εκφράσω τις ιδιαίτερες µου ευχαριστίες στην ερευνητική µου σύµβουλο, Λέκτορα του Τμήματος Επιστημών της Αγωγής κυρία Σιμώνη Συµεωνίδου, και στην αναπληρώτρια καθηγήτρια του Τμήματος Επιστημών της Αγωγής κυρία Ελένη Φτιάκα, για την τεράστια υποστήριξη που

μου πρόσφεραν όλα αυτά τα χρόνια και κυρίως που πίστεψαν σε μένα και στις δυνατότητες μου, οδηγώντας με σήμερα σε αυτό το βήμα. Επίσης, τις πιο θερμές μου ευχαριστίες σε όλους τους ακαδημαϊκούς που είχα την τύχη να συναντήσω κατά τη διάρκεια των σπουδών μου, για την στήριξη που μου πρόσφεραν και τα όσα κέρδισα από αυτούς, προετοιμάζοντάς με για την πραγματική πλέον ζωή έξω από το Πανεπιστήμιο.

Και εδώ τίθεται ένα καίριο ζήτημα από πολλούς: *«Ποια καινούρια ζωή; Ποιο το μέλλον των νέων στην Κύπρο του 2013, με ποσοστά ανεργίας μεγαλύτερα από 30%; Ποια η προοπτική για αυτούς τους ανθρώπους;»*. Ναι, αν δούμε την κατάσταση με μια ρεαλιστική ματιά το μέλλον των νέων στην Κύπρο είναι ζοφερό. Βρισκόμαστε εν μέσω μιας οικονομικής κρίσης και δεν γνωρίζουμε αν έχουμε φτάσει στον «πάτο» ή αν υπάρχει ακόμα πιο κάτω. Οι προοπτικές επαγγελματικής αποκατάστασης, πόσο μάλλον ανέλιξης, είναι δυσοίωνες. Παρατηρώντας τους ανθρώπους γύρω μας, και ιδιαίτερα τους νέους, η απαισιοδοξία και η τάση για φυγή και παραίτηση, είναι χαραγμένη στο πρόσωπό τους, με αποτέλεσμα να γινόμαστε έρμαιο της κατάστασης. Μιας κατάστασης για την οποία εμείς έχουμε τις λιγότερες ευθύνες, αλλά βιώνουμε τις μεγαλύτερες συνέπειες. Έτσι, ρωτώ εσάς, τους σημερινούς απόφοιτους, αλλά και τον κάθε νέο που βρίσκεται ανάμεσά μας: *«Η λύση σε αυτή την κατάσταση είναι να εγκαταλείψουμε κάθε προσπάθεια, να σταματήσουμε να διεκδικούμε το μέλλον μας, και να γίνουμε υποχείρια των άλλων;»*.

Ε λοιπόν όχι! Εμείς δεν θα μπούμε σε αυτή τη διαδικασία, γιατί πολύ απλά δεν το αξίζουμε και παράλληλα έχουμε τις δυνατότητες για κάτι καλύτερο. Μέσα από τις σπουδές μας στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, έχουμε αποκομίσει τις βάσεις, πάνω στις οποίες θα κτίσουμε για να προχωρήσουμε μπροστά. Τα όσα κατακτήσαμε αυτά τα χρόνια, είτε αφορούν γνώσεις, είτε δεξιότητες, πρέπει να αποτελέσουν τα θεμέλια, πάνω στα οποία θα στηριχθούμε, ώστε να οδηγηθούμε στην πρόοδο και στην ανάπτυξη. Αναμφισβήτητα, η κατάσταση είναι δύσκολη, αλλά αυτό δεν πρέπει να μας αποτρέπει από το να συνεχίσουμε να ελπίζουμε και να αγωνιζόμαστε για κάτι καλύτερο αρχικά για τον καθένα από μας προσωπικά, και μετέπειτα για την κοινωνία γενικότερα. Ας προσπαθήσουμε να δούμε την κατάσταση με μια πιο αισιόδοξη ματιά, ας βρούμε τη θετική πλευρά της κατάστασης, όπως το ότι αυτή η κρίση, ίσως να αποτελεί την ευκαιρία για προβληματισμό, αναστοχασμό, αναθέρμανση των ανθρωπίνων σχέσεων και επανακαθορισμό των προτεραιοτήτων μας, καθώς και των προσωπικών μας αρχών και αξιών. Με αυτό τον τρόπο θα καταφέρουμε αρχικά να

διατηρήσουμε την αισιοδοξία και την ελπίδα μας, και έτσι να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για κάτι καλύτερο.

Απώτερος στόχος βέβαια, πρέπει να είναι η επανεκκίνηση της οικονομίας και της παραγωγικότητας της χώρας μας, η οποία θα επιτευχθεί με την ανάπτυξη άλλων τομέων όπως είναι η επιστήμη, η τεχνολογία και ο τουρισμός. Σε μακροεπίπεδο, ίσως να μην μπορούμε να κάνουμε πολλά, στο παρόν στάδιο, όμως σε μικροεπίπεδο, ο καθένας από μας μπορεί να βάλει το λιθαράκι του, και κυρίως να συνεχίσει να αγωνίζεται για το καλό αυτού του τόπου. Ναι, πολλοί από εμάς μπορεί να είμαστε απογοητευμένοι από τις συνθήκες που επικρατούν στη χώρα μας, ίσως και να νιώθουμε προδομένοι, όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι εμείς είμαστε το μέλλον αυτής της χώρας, και έχουμε υποχρέωση να τη στηρίζουμε. Κάποιος θα μπορούσε να πει *«Πώς θα το κάνουμε αυτό, αφού δεν μας δίνεται η ευκαιρία από την πολιτεία;»*. Η δική μου απάντηση είναι η εξής: *«Στο παρόν στάδιο, ίσως να είναι ελάχιστα αυτά που μπορούμε να κάνουμε σε πρακτικό επίπεδο, όμως έχουμε ιδέες, έχουμε σχέδια και οράματα για αυτό τον τόπο, έχουμε πείσμα, θέληση και όρεξη για να θέσουμε σε εφαρμογή τα όσα σκεφτήκαμε και ονειρευτήκαμε. Ας συνεχίσουμε λοιπόν να αγωνιζόμαστε με όποιον τρόπο μπορούμε, ας συνεχίσουμε να ελπίζουμε και κυρίως ας τους κάνουμε να μας ακούσουν και να πιστέψουν σε μας. Αν το καταφέρουμε αυτό, τότε με τη συνεργασία όλων, θα βρεθούν και οι ευκαιρίες, και σιγά – σιγά, τα όνειρα και οι στόχοι, τόσο σε προσωπικό επίπεδο, όσο και σε επίπεδο κοινωνίας θα γίνουν πραγματικότητα.»*.

Θα κλείσω τον αποψινό μου χαιρετισμό με ένα γνωμικό του διάσημου συγγραφέα Les Brown, και θα το αφιερώσω στους πρωταγωνιστές αυτής της βραδιάς. Αγαπητοί απόφοιτοι: *«Στοχεύστε το φεγγάρι. Ακόμα και αν αστοχήσετε θα καταλήξετε κάπου ανάμεσα στα αστέρια»*. Με άλλα λόγια, στοχεύστε ψηλά, συνεχίστε να ελπίζετε και να αγωνίζεστε και τα καλύτερα θα έρθουν.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Εύχομαι σε όλους καλή αποφοίτηση και καλή συνέχεια σε ό,τι και αν κάνετε.